

Lesenacht - Divoká noc čarodejníc

Odpradávná koniec jesene a začiatok zimy bol považovaný za čas, v ktorom nadobúda prevahu zlo nad dobrom. Tomuto obdobiu sa hovorilo aj „stridžie dni“. Dlhé zimné večery kedysi ľudia vyplňali domácimi prácami (páračkami, priadkami...) a popritom i zábavou. Nebolo nad napínavé príbehy o bosorkách, škodiacich ľudom aj zvieratám, nad rozprávkové knihy, ktoré deti milovali.

Je to kniha, po ktorej v súčasnosti naše ratolesti siahajú menej, hlavne v staršom školskom veku. I preto naša škola privítala ponuku Karpatskonemeckého spolku, aby sme sa zapojili do nočného tvorivého čítania, Lesenacht. Boli sme oslovení ako jedna z piatich škôl na Slovensku. Tento projekt sa snaží o návrat ku knihe. V Nemecku sa koná s veľkým úspechom už 20 rokov.

Je to kniha, po ktorej v súčasnosti naše ratolesti siahajú menej, hlavne v staršom školskom veku. I preto naša škola privítala ponuku Karpatskonemeckého spolku, aby sme sa zapojili do nočného tvorivého čítania, Lesenacht. Boli sme oslovení ako jedna z piatich škôl na Slovensku. Tento projekt sa snaží o návrat ku knihe. V Nemecku sa koná s veľkým úspechom už 20 rokov.

18. decembra vo večerných hodinách sa začala divoká oslava čarodejníc. 24 detí nastúpilo s plnou poľnou (spacákmi, karimatkami, hygienickými potrebami) a veľkým očakávaním do školy. Veru, nik sa nevyhovárал, že meškali spoje alebo im nezvonil budík.

Stúpali po schodišti osvetlenom len blikajúcimi sviečkami, až prišli pred zborovňu. Vítal ich plagát a osvetlená lebka. Miesto dverí visela sieť pavučiny. Zborovňa bola vianočne vyzdobená. Miestnosti dominovalo dvojkreslo, osvetlené iba nočnou lampou. Zo stropu sa na deti usmievala čarodejníca a pavúk. Tentoraz za dlhé stoly nezasadli učitelia, ale deti. Každé dostalo prefotený text príbehu, ktorý sa mal čítať. Onedlho do kresla zasadla vzácna návšteva z Nemecka, Frau Szalay. Prečítala deťom príbeh o tom, čo sa prihodilo čarodejníci Zuckerguss. Neskôr sa rozprúdila debata o bosorkách a čarodejnícoch, o ktorých čítali v iných rozprávkach. Celý rozhovor sa viedol v nemeckom jazyku. Keď sa pani Szalay s deťmi rozlúčila, nastal čas druhej večere. Na

stoloch nechýbali vianočné štóly, bábovky a iné dobroty, ktoré zabezpečili pedagógovia a rodičia. Po večeri začala súťaž o najlepšie prečítaný text z príbehu. Najlepších čitateľov čakala sladká odmena. Nebolo ju však jednoduché získať. Strážila ju na 2. poschodí kostra s červenou čiapkou. Naše deti nie sú bojzlivé, a tak kostre ostala prázdna miska.

Noc divokých čarodejníčiek pokračovala. Žiaci sa rozdelili do skupín. Každá z nich zhotovila čarodejnicu Zuckerguss ako si ju predstavovala. Neskôr sa samotné deti zamaskovali a poobliekali za bosorky. Museli sa predstaviť, povedať čosi o sebe, samozrejme všetko po nemecky. Pri vyhodnocovaní najlepších nápadov dozeral na spravodlivé hodnotenie sám kostlivec v bielom talári.

Keď sa blížilo k polnoci, čosi na školskej povelke zarachotilo. Deti počuli o bielom duchovi školy, neverili však, že existuje. Vybrali sa na povelku za ním. Objavili ho v podkroví, vo veľkej tme. Ešteže mali baterky. Nik sa ho nezľakol. To skôr duch unikal pred hordou detí, ktoré ho chceli chytiť a poriadne si naňho posvietiť.

Keď ručičky hodín prekročili 24. hodinu, bol čas ísť spať. Všetci sa

premiestnili do spoločenskej miestnosti, bývalej kaplnky. Rozložili karimatky, spacie vaky a unavení, ale spokojní, uložili sa k spánku. Celú noc nad ich snami bdelo šesť obetavých učiteľských čarodejníčiek.

Noc trvala krátko. O 7,00 bol budíček. Deti neboli nadšené, ešte by aj spali. V jedálni ich už čakali chutné raňajky. Aby sa „ponocníčkovia“ prebrali k životu, po raňajkách ich čakala ranná vychádzka. Deti zhodnotili celý projekt, čo sa im najviac páčilo.

Celá akcia nočného tvorivého čítania bola mimoriadne vydarená.

Vďaka patrí hlavne pani učiteľke Rabelovej, ktorú projekt oslovil a bola hlavnou režisérkou. Samozrejme, bez pomoci ďalších pedagógov by si neporadila. Podakovanie preto patrí aj pani učiteľke Klimešovej, Mataninovej, Kutakovej, Tahotnej a Mikavej.

Ani jedna neľutovala, že venovala

predvianočný čas, plný príprav na sviatky, deťom a veľmi zaujímavej akcii. Vďaka patrí aj rodičom, ktorí sa postarali o občerstvenie a raňajky, tetám kuchárkam, ktoré ráno navarili chutný čaj, kmi, karimatkami, hygienickými potrebami) a veľkým očakávaním do školy. Veru, nik sa nevyhovárал, že meškali spoje alebo im nezvonil budík.

